

דְּאֶסְתַּלַּק הַשְּׁתָּא וְאֶתְפָּרַשׁ מִינָהּ, וּבְגִין דְּאֶתְפָּרַשׁ מִינָהּ הָהוּא נְהוּרָא דְכָבֵר הָוּה, דְּאִיהוּ נְהוּרָא קְדָמָא, נִפְתָּחוּ הַשְּׁמַיִם, בְּגִין פֶּן נִפְתָּחוּ וְדָאִי דְהָא בְּקַדְמִיתָא אֲשַׁתְּכַח חִיבּוּרָא הָדָא בְּכָלְלָא חַד, דְּאֶתְכַלִּיל יְמִינָא בְּשָׂמְאָלָא, וְשָׂמְאָלָא בְּיְמִינָא, וְאֶתְעֵבִיד מְנִיָּה שְׁמַיִם דְּכָלִּיל תְּרוּוּיָהּ. פִּינּוֹן דְּיְמִינָא אֶתְהַדֵּר לְאַחוּרָא, כְּמָא דְכָתִיב, (איכה ב ג) הַשִּׁיב אַחוּר יְמִינוֹ, כְּדִין וְדָאִי נִפְתָּחוּ הַשְּׁמַיִם, נִפְתָּחוּ מֵהָהוּא שְׁלִימוֹ דְּחִבּוּרָא דְהָוּה בְּקַדְמִיתָא, וְאֶתְכַפִּי קְדֻרוּתָא בְּהָהוּא אֶתְר, דְּכָתִיב (ישעיה נ ג) אֲלֵבִישׁ שְׁמַיִם קְדֻרוֹת, דְּחֶסֶר מְנִיָּהּ נְהַר כְּבֵר, הָהוּא נְהוּרָא אֹר קְדָמָא, דְּכָבֵר הָוּה. כְּבִיכּוֹל אֲשַׁתְּכַח פִּירוּדָא.

וְרָזָא דָּא (שם סג טז) פִּי אֲבָרְהָם לֹא יִדְעֵנוּ, וְכִינּוֹן דְּאֲבָרְהָם לֹא יִדְעֵנוּ וְלֹא נְהִיר לֵן, וְכִדִּין וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִפְרִנּוּ, דְּהָא נִפְתָּחוּ הַשְּׁמַיִם, וְחִבּוּרָא לֹא אֲשַׁתְּכַח, וְנְהוּרָא אֶתְאָבֵד.

וְאַרְאָה מְרֵאוֹת אֱלֹהִים, מַה דְּהוּוּ מִתְּכַסְּיָן בְּקַדְמִיתָא בְּגוּ נְהִירוֹ עֵילָא, וְלֹא אֶתְגַּלְיָין, הַשְּׁתָּא חֲמִינָא לֹוֹן בְּקְדֻרוֹ, צְוּוּחִין לְבֵר. כְּמָה דְּאֶתְ אָמַר, (שם לג ז) הֵן אֲרָאֲלֶם וְגו', חֲמִינָא לֹוֹן דְּיִצְעֵקוּ חוּצָה, וְנִחְתּוּ לְגִלוּתָא דְּאִיהוּ חוּצָה, לְבֵר מֵאַרְעָא קְדִישָׁא, לְבֵר מִתְּחוּמָא דִּילְהוּן. וְצוּוּחִין תְּרִין בְּכִינּוֹן, חַד, עַל דְּנִחְתִּי בְּגִלוּתָא, לְבֵר מִתְּחוּמָא דִּילְהוּן. וְחַד, עַל דְּנִפְתָּחוּ הַשְּׁמַיִם, וְשָׁלוֹם לֹא אֲשַׁתְּכַח, וְאִינוּן תְּרִין בְּכִינּוֹן, הָדָא הוּא דְכָתִיב, צְעִקוּ חוּצָה, הָא בְּכִינָה חַד. מִלְּאֲכֵי שָׁלוֹם, אִינוּן דְּהוּוּ מִסְטָרָא דְשָׁלוֹם, יִכְפוּ עַל הָהוּא שָׁלוֹם, בְּגִין דְּחֶסְרֵי נְהַר כְּבֵר.

בְּחַמְשָׁה לַחֲדָשׁ הִיא הַשְּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְגִלוּת הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָכִין, (יחזקאל א ב) בְּחַמְשָׁה לַחֲדָשׁ, הָא אוֹקְמוּהָ. אָבֵל יוֹמָא דָּא, יוֹמֵי דְשָׁבוּעוֹת הָוּה, הָהוּא יוֹמָא דְקִבְלּוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרִייתָא עַל טוּרָא דְסִינֵי, וְשָׁמְעוּ (שמות כ ב) אֲנֹכִי. וְכִדִּין אֶתְקַיִים, (ישעיה מט טז) וְאֲנֹכִי לֹא אֲשַׁפְּחוּ. וְאֶדְפֵּר לֹוֹן הָהוּא יוֹמָא, וְנִחְתּוּ שְׁכִינְתָא לְגִלוּתָא לְדִיירָא עֲמַהוּן דִּישְׂרָאֵל.

בְּהָהוּא יוֹמָא דְאִיהוּ חֲמִשָּׁה לַחֲדָשׁ, יוֹמָא דְחַמְשִׁין תְּרַעִין, הָוּה פֶּד קִבְלּוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרִייתָא עַל טוּרָא דְסִינֵי, וְנִחְתּוּ כְּמָה רְתִיכִין, וְכְמָה מְשַׁרְיָין דְּסַחְרִין כּוּרְסֵי יְקָרָא עֵילָא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְתִיב עַל כּוּרְסֵי, גוּ יְקָרָא עֵילָא דְמִלְפָּא שְׁלִיטָא בְּהִידוּרָא. וְרַפִּיד שְׁמִיָּא וְשְׁמֵי שְׁמִיָּא עַל טוּרָא דְסִינֵי, וְיַהִיב אוֹרִייתָא.

וְכִדִּין אֲשַׁתְּכַח חֲדוּהָ קַמִּיהָ, יוֹתֵר מִיוֹמָא דְאֶתְכַרּוֹן שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. דְּהָא שְׁמַיִם וְאַרְץ עַל תְּנַאי אֶתְבְּרִיאוּ, וְלֹא אֶתְקַיְמוּ בְּקִיּוּמֵיהוּ, עַד הָהוּא יוֹמָא דְאֶתְיַהִיב אוֹרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל. פִּינּוֹן דְּקִבְלּוּ יִשְׂרָאֵל

אורייתא על טורא דסיני, פדין אתבפסם עלמא, ואתקיימו שמיא וארעא. ובמא דההוא יומא הוה חדוה קמי קודשא בריהוה, הכי נמי הכא יומא דערבוביא ועציבו הוה, לאתתרכא שכינתא מתחומא קדישא, והואיל ואתגלייא נבואה דא, לא אתגלייא אלא ביומא דא, יומא דאדפר קודשא בריהוה הוא לישראל ההיא קיומא דטורא דסיני, וקבילו אורייתא. הוה הנה דבר ה' אל יחזקאל בן בוזי הפהן בארץ פשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד ה'. מפאן, דברשותא גלי יחזקאל, ואתיהיב ליה רשו עילאה, לגלאה כל מה דגלי.

היה הנה: קיום על קיום, הוה בקיומא דההוא מלה, וההוא נבואה. שמא דקודשא בריהוה הוא דאתמסר למשה, הוי שמא קדישא עילאה, ושמא דא איהו לאגנא על גלותא, ואלמלי הוה שלם ברזא דשלימו, לא יתעכבון כלל בגלותא. אבל אסתלק משמא דא א', ואשתאר היה. ובגין דאסתלק א'. אתכפל היה תרי זמני, לאגנא עליהו, ואיהו רזא חדא. דהא בשמא דא נחתת (דף טו ע"ב) שכינתא לגלותא, אבל באסתלקות אור את א'.

ואתגליי נבואה דא ליחזקאל בארץ פשדים, בחסרון אות אל"ף מרזא דשמא קדישא. לאחזאה, דלא הוה אלא על נהר כבר, על נהר דכבר הוה, דאסתלק משמא דא.

ובגין כך, ותהי עליו שם יד ה'. בקדמיתא דבר ה', ולבתר יד ה', וכלא חד, ורזא חד. אלא בקדמיתא לאו בדינא, דהא לאו אתריה איהו לאתגלאה עלוי שכינתא. והאי קרא, רוח קודשא אמרה. דאסהיד עליה דיחזקאל, דאתיהיב ליה רשו, וברוח נבואה אמר כל מה דאמר. עד פאן אשתעי קרא רזא דעובדא, מפאן ולהלאה שירותא דרזין עילאין. וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון וגו'. מפאן שירותא לגלאה רזין, ולא אצטריכו לגלאה, בר לחפימי ליבא, דינדעין למדרש בהו. וארא, ולא כתיב ואראה. אלא ה' עילאה אסתלק, ולא חמא, במה דלא אתיהיב ליה רשו, ולא לאתרא לגלאה.

והוא אסתפל לתתא, באינון מראות דאתגליין יתיר, ותמן פתיב ואראה. אבל הכא, אף על גב דקא רמיז מלין עילאין, כמאן דאסתפל בתר כותלא, בגין כך אסתלק ה' מתיבה דא.

והנה רוח סערה באה מן הצפון, האי איהו רזא דקאמרן, דאתא למיתבר קמי נבוכדנצר חייבא, ריש מלכוון. רוח סערה, דקא מסער כולא. והיינו רזא דקא גלי קודשא בריהוה הוא לאליהו, דכתיב, (מ"א י"ט א) ורוח גדולה וחקק מפרק הרים ומשבר סלעים וגו', לא ברוח ה' ודאי.

ואחר הרוח רעש לא ברעש ה'. והיינו ענן גדול. דההוא עננא קא מרעיש
ואזיל, דאיהו גדול. ואחר הרעש אש לא באש ה' ודאי. והיינו אש
מתלקחת.

וכר אינון קליפין למוחא דסחרן, דא לגו מן דא, ודא לגו מן דא. וההוא
אש, איהו אחיד בגויה ההוא נגה, דכתיב ונגה לו סביב. האי איהו
לגו מן פולא, ודא איהו דקא מתאחד במוחא.

הכא איהו רזא דארבע מלפון, דסחרן פולא. רוח סערה, דא מלכות
בכל. ענן גדול, דא איהו מלכות מדי. ואש מתלקחת, דא איהו
מלכות אדום. ונגה לו סביב, דא איהו מלכות יון, דסחרא לון נגה, ולא
בהו נגה, דכתיב בהו סביב. בגין דלית בכל מלפון, דאינון קרבין לאורח
מהימנותא, פנותיהו. אוף הכא באינון קליפין, לאו מאן דקריב למוחא,
פהאי. והאי סחרא ליה נוגה, ולאו ביה נגה, נפקא מגו מוחא, ונהיר
סחור סחור.

וארין ארבע מלפון מתחלפין, פד שלטא האי על אינון אחרנין, אתדחיין
פל אליו, ועאל ההוא דשלטא לקבלא מהאי נוגה, וביה שלטא
למהוי קריב.

ומתוכה פעין החשמל, הא אוקמוה, דאינון חיון אשא ממללן, ואינון
זוהרא דזהיר, סלקא ונחתא, אשא דלהיט, קאים ולא קאים,
דלית מאן דיכול למיקם ביה בדוכתא חדא. ועיינין וחזויהי לא יכלין
לשלטאה עליה. הא איהו, והא לא איהו. הא בדוכתא חדא, והא בדוכתא
אחרא. הא סליק, והא נחית. ובחזו דא, אתטמר מה דאתטמר, ואתגניז
מה דאתגניז.

ודא איהו רזא, דאקרי חשמל. דנביאה למגו מן דא אצטריף למיחזי
ולמנדע, ולאסתפלא בצחותא דליבא, ועינא איהו סגיר יתיר מכולא,
ולואי דיכיל לקיימא ביה.

וכר מה דאסתפל למחמי ולמנדע, פל דא באספקלריא דלא נהרא. אבל
באספקלריא דנהרא, לא זכה נביאה לאסתפלא פר משה נביאה
מהימנא, דכל מפתחן דביתא בידיה. שאר נביאים, פד הוו מטאן להאי
חשמל לאסתפלא לגו עיינין אתבהילו, ולבא לא שביד, ונפקו ביה מפל
רעיוני גופא, פדין חמו לגו מה דחמו בלחישו.

האי חשמל, גוון אשא מלהטא מנצצא, סלקא ונחתא, נציץ ולהיט.
מהאי סטרא, נפקא נציצו חד, חזו מנצצא מלהטא, הוי ולא הוי.